OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.

Rok 2. Warszawa, wrzesień 1928 roku. № 9.

GŁOS Niższych Funkcjonarjuszów i Pracowników Państwowych

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 67. Tel. 149-16.

PRENUMERATA KWARTALNIE — 1 Zł. 50 gr. KONTO CZEKOWE P. K. O. 67-19. Cena N-ru 50 gr.

Protokół

z obrad III-go dorocznego Zjazdu Delegatów Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, odbytego w Warszawie w dniach 19-go i 20-go sierpnia 1928 r.

Pierwszy dzień obrad dnia 19 sierpnia 1928 r.

Przybyli bardzo licznie z najdalszych stron Polski Delegaci wraz z członkami Zarządu Głównego, zebrali się tegoż dnia o godz. 8 min. 30 rano w lokalu Zarządu Głównego, skąd udali się do kościoła św. Krzyża, celem wzięcia udziału w uroczystem nabożeństwie na intencję pomyślnych obrad. Po ukończonem nabożeństwie uczestnicy Zjazdu udali się pochodem do Grobu Nieznanego Żołnierza, składając na grobie wieniec z napisem: **„III-ci Zjazd Delegatów Związku N. F. P. R. P. — Nieznanemu Żołnierzowi".** O godzinie 11-ej Prezes Związku kol. Pindras otwiera Zjazd, podając do wiadomości, iż na sali jest 117 kolegów, zatem wszelkie uchwały Zjazdu są prawomocne.

Na wstępie swego przemówienia powitał Delegatów Zjazdu oraz dostojnych gości w osobach. 1) Przedstawiciela **Prezydjum Rady Ministrów,** 2) Przedstawiciela **Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,** 3) Przedstawiciela **Ministerstwa Rolnictwa,** 4) Przedstawiciela **Ministerstwa Robót Publicznych,** 5) Przedstawiciela **Ministerstwa Skarbu,** 6) Senatora Lempkiego, Przedstawiciela Bezp. Bloku Współpracy z Rządem, a zarazem reprezentanta Związku Urzędników Kolejowych, 7) Dr. Raabego prezesa Centralnej Komisji Porozumiewawczej, 8) Prof. Świdnickiego, przedstawiciela Związku Nauczycielstwa Szkół Średnich, 9) p. Godusławskiego, wiceprezesa Związku Pracowników Poczt telegr. i telefonów., 10) p. Stanisławskiego prezesa Związku Niższych Pracowników Poczt, telegr. i telef.

Depesze i pisma z życzeniami pomyślnych obrad III-mu Zjazdowi Delegatów Zw. N. F. P. nadesłali: Zarząd Okręgowy Związku Niższych Pracowników Poczt, telegr. i telef. w Poznaniu, Zawodowy Związek Kolejarzy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Kolejarzy Zawodowego Zjednoczenia Polskiego, Zarządy Kół Zw. N. F. P. w Wieliczce, Starym Sączu, Odolanowie, Wołożynie, Łucku, Ostrowie, Grybowie, Dobromilu i Sandomierzu.

Imieniem obecnych na Zjeździe Przedstawicieli Rządu zabrał głos Naczelnik Wydziału Ministerstwa Rolnictwa p. J. Głazek, który w swojem przemówieniu powitał Delegatów i wyraził życzenie owocnej pracy i pomyślnych wyników z prac Zjazdu. Następnie przemawiali: Dr. Raabe, prof. Świdnicki, senator Lempke, p. Godusławski i p. Stanisławski, wszyscy mówcy imieniem swych organizacji wyrażali podziw dla rozwoju Związku N. F. P. oraz uznanie dla kierowników Związku, któremu życzyli dalszego rozwoju w współpracy z pokrewnemi organizacjami dla dobra wszystkich pracowników państwowych a życząc pomyślnych obrad Zjazdowi zapewnili, że uchwały powzięte na nim znajdą gorące poparcie całego świata pracy. Na wniosek prezesa Związku wybrano jednogłośnie honorowe Prezydjum Zjazdu, w osobach kol. kol.: Łabuzka z Krakowa, St. Wesołowskiego z Poznania i Nowickiego z Wilna.

Do przewodnictwa obradom Zjazdu powołano kolegów: Brzuskiego z Warszawy, Ant. Zimmera z Tarnopola i Kubińskiego z Bydgoszczy, na sekretarzy kol.: Kaczyńskiego i T. Jenka z Poznania. Przewodniczący Zjazdu rozpoczął obrady od wzniesienia okrzyku na cześć pierwszego obywatela Rzeczypospolitej p. Prezydenta Mościckiego i pierwszego Jej żołnierza i wodza duchowego Marszałka Piłsudskiego, których zgromadzeni uczcili przez powstanie przy długo niemilknących oklaskach i okrzykach.

Następnie przewodniczący udzielił głosu generalnemu sekretarzowi Związku kol. Mozgale, który wygłosił referat na temat: „Prawny i materjalny stan niższych funkcjonarjuszy państwowych w dobie obecnej". Mówca dał wyraz wszystkim bolączkom, jakie żywo odczuwa szeroki ogół pracowników państwowych, podkreślając w szczególności sprawy stabilizacji, rewizji zaszeregowania w grupach płac, unormowania godzin pracy i spoczynku niedzielnego, zasadniczego uregulowania płac pracowników państwowych i oparciu ich na zasadach automatycznego awansu, dalej sprawy ubrań służbowych i mieszkań, powszechnego ubezpieczenia emerytalnego.

Mówiąc o stosunkach prawnych podkreślał mówca ciągłą niepewność jutra przy dowolnem stosowaniu art. 116, położenie zaś materjalne najlepiej obrazują cyfry płac, wyrażające się od zł. 66 do 120 miesięcznie u pracowników kontraktowych. Mówię o tem — zaznaczył referent przy końcu swego przemówienia — dlatego, aby głos pozbawionych praw i żyjących w nędzy pracowników państwowych, trafił do sumienia społeczeństwa i poruszył jego opinję w kierunku udzielenia im pomocy i usunięcia krzywd i bolączek trapiących dzisiaj te szerokie rzesze pracowników. Stan obecny musi być corychlej naprawiony w interesie nietylko samych niższych pracowników i robotników państwowych, ale niemniej

w dobrze zrozumianym interesie Państwa, aby te szerokie rzesze pracowników państwowych mogły się czuć jak u siebie w domu, otoczone opieką prawa, i możnością egzystencji odpowiadającej godności obywateli Wolnej Polski.

Po skończeniu referatu, przewodniczący zarządził 20-tą minutową przerwę, w czasie której dokonano zdjęcia fotograficznego zebranych Delegatów, wspólnie z gośćmi i przedstawicielami Władz.

Po przerwie rozpoczęto obrady odczytaniem regulaminu przez kolegę Jenka, który zaznaczył, że odczytany regulamin, poprzedniego dnia został przedyskutowany na plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego i zalecony do przyjęcia Zjazdowi Delegatów. Kol. Skibski (Toruń) wnosi poprawkę do regulaminu, 1) aby do każdego punktu porządku dziennego otwierać listę mówców, za i przeciw, po zamknięciu listy z zapisanych do głosu, wybrać generalnych mówców, którzyby przemawiali wyłącznie do punktu będącego w danej chwili przedmiotem obrad, 2) aby członkowie Zarządu Głównego i Komisji Rewizyjnej dawali wyjaśnienia po przemówieniach delegatów, 3) aby nagłość wniosków przyjmować zwykłą większością głosów.

Kol. Wołłejko oświadcza się przeciw obowiązkowi zgłaszania przemówień na piśmie, kol. Tuliszka (Poznań) zgłasza poprawkę do regulaminu, aby dla zaoszczędzenia czasu delegaci zamiast z trybuny mogli przemawiać z miejsc na sali. Koledzy: Fliśnik i Werner oświadczają się za przyjęciem regulaminu obrad bez zmiany, kol. Michałkowski oświadcza się przeciw całemu regulaminowi. W głosowaniu przyjęto regulamin obrad z poprawkami kol. Skibskiego, Wołłejki i Tuliszki.

Następnie przystąpiono do wyborów poszczególnych Komisyj i wybrano je w składzie następującym:

Komisja Mandatowa: Ślusarczyk — Warszawa, Olszański — Kraków, Oberle — Przemyśl, Popow — Kowel, Tuliszka — Poznań.

Komisja Organizacyjno - Finansowa: Onyszkiewicz Cyryl — Kraków, Fliśnik Michał — Kraków, Michałkowski — Warszawa, Wołłejko — Wilno.

Komisja Statutowa: Skibski — Toruń Cegłowski — Poznań, Brzezicki — Toruń, Siczek — Warszawa.

Komisja Postulatowa: Łabuzek Klemens — Kraków, Mozgała Karol—Warszawa, Worobiec—Toruń, Nowicki—Wilno.

Komisja Matka: Zimmer Antoni — Tarnopol, Pawelec — Warszawa, Kossowski — Poznań, Terlecki — Stanisławów. Ponadto w myśl uchwały Zjazdu w skład Komisji Matki wchodzą po dwaj delegaci z każdego Okręgu, po jednym delegacie z Kół, liczących ponad 50-ciu członków.

Po wybraniu Komisji, przewodniczący zarządza dwu godzinną przerwę, z tem, że obrady następne zaczną się o godzinie 16-ej.

Dnia 19 sierpnia 1928 r. Po przerwie. Początek obrad godzina 17 m. 30.

Przewodniczący kol. Brzuski otwierając obrady odczytuje depeszę z życzeniami od Związku Zawodowego Maszynistów i życzenia nadesłane przez Stowarzyszenie Urzędników Państwowych.

Następnie imieniem Komisji Mandatowej zdaje sprawozdanie kol. Ślusarczyk, z którego wynika, iż 113 delegatów ma prawo głosu i głosowania.

Kol. Wrzesiński zabiera głos imieniem Komisji Rewizyjnej i, jak wynika ze złożonego sprawozdania, Komisja kasę i książki znalazła w zupełnym porządku. Daje jednak wyjaśnienie, iż według bilansu wydatki ogólne wynoszą zł. 44.856.59, a Zjazd Delegatów w styczniu r. b. upoważnił Zarząd Główny do wydatkowania zł. 36.000, prosi więc Zjazd Delegatów, aby wydatkowaną sumę zł. 8.856.59 zatwierdził jako taką, którą Zarząd Główny miał prawo wydatkować i po jednomyślnem przez Delegatów zaakceptowaniu tej sumy stawia wniosek udzielenia Zarządowi Głównemu votum zaufania.

Kol. Stawicki w przemówieniu swojem poddaje ostrej krytyce pracę i działalność dotychczasowego Zarządu Głównego (Wydziału Wykonawczego) i stawia wniosek, aby Zjazd nie uchwalał votum zaufania Zarządowi. Do krytyki wyrażonej przez kol. Stawickiego przyłącza się kol. Michałkowski. Koledzy: Łabuzek, Onyszkiewicz, Niesiołowski, Olszański i Ceglewski ostro potępiają przemówienie kol. Stawickiego jako krytykę stronniczą, kol. Łabuzek zaś w przemówieniu swojem podkreśla, iż w krytyce tej nie widzi dobrej woli, jaką mówca miałby się powodować w trosce o rozwój i dobro Organizacji, lecz rywalizację między Zarządem Koła Warszawskiego, a Zarządem Głównym i w ostrej formie zastrzega się przeciw podobnej krytyce na przyszłość nadmieniając, iż Związek jako całość nie tworzy tylko Koło Warszawskie, lecz również i Koła zamiejscowe i te w przyszłości musiałyby z podobnych przemówie wyciągnąć konsekwencję.

Kol. Kuliszkiewicz jako członek Komisji Rewizyjnej oświadcza, że Komisja książki i kasę znalazła w najzupełniejszym porządku, potępia krytykę kol. Stawickiego jako nie rzeczową i stawia wniosek o zamknięcie dyskusji i wyrażenie Zarządowi ustępującemu pełnego zaufania.

Przewodniczący kol. Brzuski, poddaje wnioski Komisji Rewizyjnej pod głosowanie, które Zjazd przyjął jednogłośnie.

W odpowiedzi na przemówienie kol. Stawickiego zabiera głos kol. Mozgała, gen. sekretarz Związku, który nie będąc obecnym na sali w czasie przemówienia kol. Stawickiego, na wstępie zwraca uwagę Prezydjum, iż winno było zawiadomić pracujących w Komisji członków Zarządu, których krytyka pracy może się dotyczyć, a w każdym razie Prezydjum nie powinno pozwolić w czasie ich nieobecności na przemówienia niezgodne z prawdą. Zdaje sprawozdanie z pracy Zarządu Głównego, a kończąc swoje przemówienie oświadcza, iż krytyką bynajmniej się nie czuje dotkniętym ze względu, iż ci koledzy, którzy taką ostrą krytykę sprawozdanie podjęli za mało dali swej pracy, aby mogli innych krytykować i za mało organizacją się interesują.

Kol. Pindias w przemówieniu swem podkreśla niecelowość tak ostrej krytyki, jaką niektórzy koledzy warszawscy stosują. Krytykę tę uważa za pewien środek agitacyjny tych, którzy na siebie chcą zwrócić uwagę, jako na kandydatów przy mających nastąpić wyborach — zaznacza jednak, że praktyk podobnych na terenie Związku uprawiać nie wolno, gdyż mogą one doprowadzić do obniżenia powagi organizacji. Kończąc swoje przemówienie daje do wiadomości zebranych, iż kandydować na rok przyszły na stanowisko prezesa nie może i prosi kolegów, aby na niego nie głosowali, gdyż prezesury stanowczo nie przyjmie, natomiast będzie nadal pracować jako członek Związku dla dobra organizacji.

Kolega Brzuski w przemówieniu swojem podkreśla intensywność pracy obecnych członków Wydziału Wykonawczego i zauważa, że krytyka nie może mieć miejsca tam gdzie ludzie ci co pracowali więcej nie mogli zrobić, niż zrobili.

Kolega Zimmer jako przewodniczący Komisji Matki podaje do wiadomości zebranych nazwiska kandydatów na prezesa, kolegów: Wrzesińskiego, i Grzegorczyka z Warszawy, 8 kolegów do kompletu Zarządu Głównego: Wardyński — Warszawa, Świtocz — Warszawa, Kliś — Warszawa, Goździewski — Koronowo, Skibski Szczepan — Toruń, Łabuzek — Kraków,

Jenek — Poznań, Pawelec — Warszawa. Na zastępców kolegów: Naczk Teofil — Wejherowo, Wesołowski Stanisław — Poznań, Zalewski — Modlin, Rybak — Wilno, Stańczewski — Stanisławów, Werner — Lwów, Szymczykowski — Warszawa, Makola — Sosnowiec. Komisja Rewizyjna: Jankowski Józef — Warszawa, Kucwaj Andrzej — Warszawa, Czachorowski Piotr — Warszawa, Kuliszkiewicz Wincenty — Kulparków, Niesiołowski — Kraków, Bednarz — Winniki, Wołłejko — Wilno.

Na zastępców Komisji Rewizyjnej kolegów: Ślizowski — Kraków, Oberle — Przemyśl, Mroczkowski — Modlin. Uchwalono, iż wybory prezesa odbędą się przez wrzucanie kartek do urny z nazwiskiem kandydata przez delegatów, którzy będą wywoływani z listy.

Po sprawozdaniu przewodniczący zarządza przerwę w czasie której odbywają się wybory prezesa.

Po przerwie członkowie Komisji Matki przeszli do sekretarjatu robić skrutynium wyborów i w tym czasie ustępującego prezesa w serdecznych przemówieniach dziękując mu za dotychczasową pracę. — żegnali koledzy: Onyszkiewicz — Kraków, Łabuzek — Kraków Wesołowski — Lwów, Michałowski — Zamość. Omielski — Miechów, Brzezicki — Toruń, Ceglewski — Poznań, Partykowa — Winniki i inni. Po przemówieniach kol. Zimmer zdał sprawozdanie ze zrobionego skrutynium z którego wynika, iż na 100 oddanych kartek—101 oddano na kolegę Wrzesińskiego, obierając go prezesem Związku na rok 1928/29 — 9 zaś na kolegę Grzegorczyka.

Wybór obecni przyjęli oklaskami. W tej chwili kolega Brzuski oddaje przewodnictwo nowowybranemu prezesowi — który obejmując je dziękuje za zaufanie i oświadcza, że wybór przyjmuje.

Kol. Zimmer w przemówieniu swojem życzy nowowybranemu prezesowi owocnej pracy dla dobra organizacji.

Kol. Nowicki stawia wniosek, aby wybór reszty członków Zarządu Głównego, ich zastępców, członków Komisji Rewizyjnej — przeprowadzić przez aklamację. Wniosek przyjęto. Wice-prezesi koledzy: Grzegorczyk i Brzuski zrzekają się mandatów swoich.

Kol. Kuliszkiewicz żąda, aby rezygnacji wiceprezesów nie przyjmować. Kol. Mozgała stawia następujący wniosek: Zjazd nie przyjmuje rezygnacji wiceprezesów kol.: Brzuskiego i Grzegorczyka. Wniosek przyjęto jednogłośnie.

8 Członków Zarządu, którzy weszli w miejsce wylosowanych, ośmiu, zastępców, Komisję Rewizyjną wybrano przez aklamację.

SKŁAD ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

na rok 1928/29 jest następujący.

Prezes: Wrzesiński Ignacy — Warszawa. Vice-Prezesi: Brzuski Bronisław — Warszawa, Grzegorczyk Piotr — Warszawa. Sekretarze: Mozgała Karol — Warszawa. Dariusz Kaczyński — Warszawa. Skarbnik: Kliś Stefan — Warszawa. Zastępca: Szablowski Jan — Warszawa. Wydział: Domański Michał — Warszawa. Pawelec Antoni — Warszawa. Świetlicki Piotr — Warszawa Świtocz Piotr — Warszawa. Wardyński Antoni — Warszawa. Bartczak — Łódź. Brzeziński Maksymiljan — Łódź. Goździewski Mateusz — Koronowo. Hull Michał — Biała-Bielsk. Jenek Teofil — Pozna— Kubiński Franciszek — Bydgoszcz. Łabuzek Klemens — Kraków. Nowicki Kazimierz — Wilno. Onyszkiewicz Cyryl — Kraków. Partykowa Rozalja — Winniki. Skibski Szczepan — Toruń. Terlecki Jan — Stanisławów. Wesołowski Józef — Lwów. Zimmer Antoni — Tarnopol. Zastępcy: Makola Jan — Sosnowiec. Naczk Teofil — Wejherowo, Kasa Skarbowa. Rybak — Wilno. Stańczewski — Stanisławów. Szymczykowski — Warszawa. Werner — Lwów. Wesołowski Stanisław — Poznań. Zalewski Stefan — Modlin.

KOMISJA REWIZYJNA:

Przewodniczący: Kucwaj Andrzej — Warszawa. Członkowie: Czachorowski Piotr — Warszawa. Jankowski Józef — Warszawa. Bednarz Józef — Winniki. Kuliszkiewicz Wincenty — Kulparków. Niesiołowski Jan — Kraków. Wołłejko Ludwik — Wilno.

Na tem pierwszy dzień obrad zakończono, przystępując do obrad poszczególnych Komisyj.

II-gi dzień obrad Zjazdu, dnia 20 sierpnia 1928 r.

Obrady II-go dnia Zjazdu rozpoczęły się o godz. 11-ej przed południem, przy udziale przedstawicieli władz i pełnym komplecie delegatów. Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodniczący przywitał przedstawiciela Stowarzyszenia Urzędników państwowych, p. Dudę i przedstawiciela Centralnej Komisji Związków Zawodowych prezesa Związku Transportowców w Polsce p. Maksamina. PP. Duda i Maksamin złożyli imieniem swych organizacji życzenia pomyślnych obrad Zjazdowi, zapewniając, że postulaty Zjazdu znajdą ze strony reprezentowanych przez nich organizacji całkowite poparcie. Zgodnie z programem II-go dnia Zjazdu przystąpiono do obrad nad sprawozdaniem Komisji Postulatowej.

Opracowaną przez Komisję postulatową rezolucję Zjazdu w zastępstwie referenta tej Komisji odczytał kolega Onyszkiewicz, uzasadniając poszczególne postulaty objęte rezolucją. Przed rozpoczęciem dyskusji przewodniczący wezwał delegatów, aby zgodnie z regulaminem obrad zapisywali się na listę mówców. gdyż po zamknięciu listy dodatkowe zgłoszenie się do głosu nie będzie mogło być uwzględnione. Kolega Wierzbinka popiera postulaty dotyczące uposażenia straży leśnej, przedstawiając przytem cyfrowo niedostateczne uposażenie i brak jakiegokolwiek zaopatrzenia na wypadek niezdolności do służby lub starości. Kolega Wardyński domaga się uzupełnienia rezolucji postulatami pracowników szkół wyższych, średnich i zawodowych. Kolega Broda popiera postulaty dotyczące zaszeregowania tych funkcjonarjuszy, którym Rząd Polski w roku 1920 odebrał posiadane stopnie płacy. Kolega Gajkowski uzupełnia postulaty dotyczące pracowników więziennych i sądowych.

Przemawiali ponadto koledzy: Hull — w sprawach szkolnictwa, kol. Worobiec — w imieniu sekcji cywilnych pracowników wojskowych zwraca się do Zarządu Głównego, aby rezolucje dotyczące potrzeb tej kategorii pracowników państwowych Prezydjum Związku przedłożyło Ministerstwu Spraw Wojskowych i dołożyło starań, aby takowe zostały zrealizowane. Kolega Terlecki domaga się od obecnych na Zjeździe przedstawicieli Rządu, aby sprawę rewizji zaszeregowania pracowników w b. państwach zaborczych chcieli poprzeć u swych władz, jako pilną i słuszną. Po przemówieniach kolegów Ceglewskiego, Nowickiego, Bałora, Wołłejki i innych, którzy zgłosili imieniem swych Kół szereg wniosków i rezolucji dotyczących bądź to ogólnych spraw, bądź też poszczególnych dekasterji a nawet lokalnych, zabrał głos sekretarz Zarządu Głównego, który prosił o przyjęcie rezolucji zaproponowanej przez Komisję bez zmian, oświadczając zarazem, że wszystkie wnioski zgłoszone przez delegatów Wydział Wykonawczy przyjmuje do załatwienia a z wykonania przyjętego na się obowiązku zda sprawozdanie na następnym Zjeździe delegatów.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie odczytaną przez kolegę Onyszkiewicza rezolucję, którą Zjazd przyjmuje jednomyślnie, przekazując zarazem wszystkie dodatkowe wnioski delegatów do załatwienia Zarządowi Głównemu. Przewodniczący zarządza dwugodzinną

przerwę obiadową, zapowiadając, iż w popołudniowych obradach rozpatrywane będą wnioski Komisji Statutowej i Finansowo-Organizacyjnej.

Obrady popołudniowe.

Przed rozpoczęciem obrad po przerwie obiadowej przybył na Zjazd przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości w celu złożenia oświadczenia w spawie urlopów dla dozorców więziennych udających się na Zjazd Związku N. F. P. Przedstawiciel Ministerstwa odczytał pismo Zarządu Głównego wniesione do Pana Ministra Sprawiedliwoci w sprawie trudności czynionych dozorcom więźni przy uzyskaniu urlopu na udział w Zjeździe Związku N. F. P. oświadczając, że Ministerstwo nie wydało w tym kierunku żadnego zarządzenia, wychodząc z założenia, że prawo udzielania kilkodniowych urlopów leży w kompetencji naczelników więzień. Ministerstwu jest wiadomo, że istnieje Związek Pracowników Więziennych, do którego należą dozorcy więzienni, na dowód czego wśród ogólnego zdziwienia całego Zjazdu odczytał rezolucję umieszczoną w numerze 8 Przeglądu Więziennictwa Polskiego, wedle której dozorcy więźni winni należeć wyłącznie do Związku Pracowników Więziennych.

Przedstawiciel Ministerstwa oświadcza wkońcu, że Ministerstwo zajmuje życzliwe stanowisko zarówno wobec postulatów Związku Pracowników Więziennych, jak też wobec postulatów Związku N. F. P. Pozostawia zatem zupełną swobodę dozorcom więziennym w wyborze organizacji, której pragną być członkami. Generalny sekretarz Związku wyjaśnia, że przyczyną wystosowania pisma do Pana Ministra Sprawiedliwości było to, iż wielu naczelników poszczególnych zakładów kary i więzień nietylko, że nie godzi się na udzielenie choćby dwudniowego urlopu członkom Związku N. F. P. będących delegatami Kół pracowników więziennych, należących do Związku, lecz nawet tym delegatom, którzy korzystają z urlopu wypoczynkowego a udają się na Zjazd robi się trudności.

Następnie podaje do wiadomości przedstawiciela Min., iż dozorcy więzienni należą do Związku niższych funkcjonarjuszy jeszcze przed założeniem Związku zawodowego pracowników więziennych, w szczególności na terenie b. zaboru austrjackiego dozorcy należą do założycieli tej organizacji, z której powstał dzisiejszy Związek N. F. P. Odpowiadając na odczytaną przez przedstawiciela Ministerstwa rezolucję Zjazdu pracowników więziennych. sekretarz Związku wyraża zdziwienie, iż przedstawiciel Ministerstwa na Zjeździe N. F. P. odczytuje paszkwil wymierzony przeciw temu Związkowi, a zarazem podkreśla z naciskiem fakt spokojnego zachowania się Zjazdu wobec tego niespotykanego na żadnych zjazdach wypadku. co jest dowodem. że zorganizowani w Związku N. F. P. pracownicy państwowi mimo doznanej przykrości umieją zachować się godnie wobec przedstawicieli Władzy, a zarazem oświadcza, iż nietylko ogół niższych funkcjonarjuszy państwowych, ale olbrzymia większość dozorców więźni przeszła nad tą uchwałą panów inspektorów i naczelników więzień z pogardą do porządku dziennego. a równocześnie podaje do wiadomości przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, iż obradujący właśnie III Zjazd Związku Niższych Funkc. Państw. uchwalił jednomyślnie rezolucję potępiającą bezprawne potrącanie co miesiąc pewnych sum z poborów służbowych dozorców więziennych na przymusowe członkowstwo Związku pracowników więziennych na prezenta dla naczelników więzień, na uzdrowiska i na dostarczane bez zamówienia książki wydawane przez autorów, którzy przy pomocy władz więziennych wbrew woli dozorców więziennych nadsyłają im takowe, ściągając należytość przez potrącenia z poborów służbowych. Dalej Zjazd uchwalił rezolucję, potępiającą represje wywierane na dozorcach więziennych, którzy przeciwko tym samowolnym potrąceniom się bronią i represje wywierane na dozorcach więziennych za należenie do Związku N. F. R. P. Przedstawiciel Ministerstwa oświadczył przed opuszczeniem Zjazdu, że treść wyjaśnienia przedstawionego przez sekretarza Związku poda do wiadomości Pana Ministra.

Kolega Brzezicki w imieniu Komisji Statutowej odczytał proponowane zmiany do statutu Związku N. F. P. R. P. W dyskusji nad proponowanemi zmianami przemawiali koledzy: Ceglewski, Janowicz, Pindras, Skibski, uzupełniając uwagami proponowane przez Komisję poprawki do statutu. Generalny sekretarz Związku zwraca uwagę uczestników Zjazdu, że proponowane przez Komisję statutową zmiany kolidują z zasadami ustawy o stowarzyszeniach, a w wielu punktach przewidują skreślenie poszczególnych artykułów statutu, nie wstawiając na miejsce skreślonych artykułów nowych, przez co statut stałby się rozerwaną częścią przepisów prawnych i jako taki nie mógłby być przez władze zatwierdzony. Proponuje zatem do przyjęcia następujący wniosek: III-ci Zjazd Delegatów uchwala opracowane przez Komisję Statutową Zjazdu poprawki do statutu Związku przekazać Wydziałowi Wykonawczemu do szczegółowego rozpatrzenia uzgodnienia z ustawą o stowarzyszeniach i przedłożenia konkretnych wniosków następnemu Zjazdowi Delegatów. Po przemówieniu za wnioskiem kolegi Zimmera i Pindrasa kolega Skibski w imieniu Komisji statutowej przychyla się do wniosku zaproponowanego przez sekretarza Związku, który też w głosowaniu został przyjęty. Następnie przystąpiono do sprawozdania Komisji Organizacyjno-Finansowej, której wnioski zreferował kolega Fliśnik. Przedstawiając je do uchwały Zjazdu w porządku następującym:

1. Zjazd uchwala: odpowiedzialnym za pracę w Związku jest prezes, tak moralnie jak i materjalnie.
2. Każdy członek Wydziału Wykonawczego bezwzględnie jest obowiązany stosować się do uchwał Wydziału Wykonawczego.
3. Wszelkie sprawy, jak wyjazdy i t. p. mogą mieć miejsce tylko na podstawie uchwały Wydziału Wykonawczego.
4. W nagłym wypadku może decydować prezes, jednak na najbliższem posiedzeniu Wydziału Wykonawczego obowiązany jest umotywować nagłość.
5. Praca członków prezydjum będzie rozdzielona według uchwał Wydziału Wykonawczego. Prezydjum odpowiedzialnem jest za swe czynności.
6. W razie niestosowania się do uchwał Wydziału Wykonawczego lub nie wykonywania obowiązków sobie powierzonych, Wydziałowi przysługuje prawo danego członka w jego czynnościach zawiesić. Na jego miejsce Wydziałowi Wykonawczemu przysługuje prawo powołania innego według swego uznania. Członków prezydjum, t. j. prezesa, i wiceprezesa, sekretarza generalnego oraz skarbnika w ich czynnościach zawiesić może tylko pełny Zarząd Główny lub Zjazd Delegatów.
7. Zjazd uchwala ściąganie wkładek członkowskich z poborów służbowych przy wypłacie takowych z tem, że prawo decydowania w tej sprawie pozostawia się Wydziałowi Wykonawczemu.
8. Zjazd uchwala utworzenie Komitetu Redakcyjnego złożonego z 5 osób. Wpływ na kierunek pisma ma Komitet Redakcyjny. Redakcję i odpowiedzialność — redaktor.
9. Zjazd uchwala upoważnienie Wydziału Wykonawczego do zwoływania Zjazdu Delegatów także i w innych miejscowościach oprócz Warszawy.
10. Zjazd poleca Wydziałowi utworzenie Okręgów tam gdzie ich niema, a członkowie sobie tego życzą.
11. Zjazd uchwala wpisowe i wkładki członkowskie z Kół mogą być przesyłane do Zarządu Głównego tylko przez Okręg. W tym celu Zarząd Główny obowiązany jest dostarczyć wszystkim Okręgom czeków P. K. O. na rachunek Okręgu do czterech tygodni po Zjeździe.

12. Zjazd uchwala opodatkowanie każdego członka zwyczajnego w wysokości jeden złoty jednorazowo na fundusz Zjazdowy. Z funduszu zjazdowego w roku następnym Zarząd Główny zapewnia każdemu Kołu jednego delegata na Zjazd na swój rachunek? Powyższą kwotę członek obowiązany jest wpłacić w dowolnym czasie, nie dalej jednak jak do końca maja 1929 r.

13. Zjazd uchwala wkładkę miesięczną członka zwyczajnego od pierwszego września 1928 r. począwszy w wysokości 1 zł. 50 gr. Wkładka powyższa zostaje podzielona w sposób następujący: Zarząd Główny otrzymuje jeden złoty, Zarządy Okręgów 25 gr., Zarządy Kół 25 gr.

14. Zjazd uchwala podnieść odprawę pośmiertną do wysokości 300 złotych od 1.IX 1928 począwszy. Odprawa ślubna dla członkiń pozostaje nie zmienioną t. j. złotych 100. Wkładki członków nadzwyczajnych oraz emerytów pozostają niezmienione. Emerytów, którzy przed emerytowaniem nie byli członkami Związku nie przyjmuje się. Odprawy pośmiertne i ślubne wypłacać wolno po należeniu do Związku pełnych sześć miesięcy.

15. Zjazd uchwala podwyższyć budżet Zarządu Głównego o 25% w stosunku do budżetu z roku ubiegłego. W razie rozwoju Związku upoważnia się Zarząd Główny do rozszerzenia budżetu w stosunku procentowym do rozwoju.

16. Zjazd uchwala wpisowe wynosi w roku bieżącym począwszy od 1.IX.1928 r. 3 złote łącznie ze statutem. Członkowie nowowstępujący zwyczajni jednego złotego na fundusz Zjazdu opłacają przy wpisie.

17. Zjazd uchwala Zarząd Główny niema obowiązku przyjmowania do wiadomości żadnych rachunków Kół lub Okręgów.

Kolega Łabuzek proponuje aby wkładki miesięczne rozdzielić następująco:

Zarząd Główny — jeden złoty, Zarząd Okręgowy — 30 gr., Zarząd Koła — 20 gr. Wniosek powyższy popiera kolega Skibski. Równocześnie stawia wniosek, aby opłata członkowska emerytów i żon członków wynosiła miesięcznie 75 gr.

Kolega Michałowski proponuje, aby Koła w poszczególnych województwach, gdzie nie istnieją Zarządy Okręgowe przesyłały bezpośrednio od składki miesięcznej jeden złoty do Zarządu Głównego, zaś 50 gr. zostawiły u siebie przeciwny jest podwyżce wpisowego i opodatkowaniu członków na rzecz Zjazdu Delegatów.

Kolega Zimmer przemawia za utrzymaniem wkładek członkowskich dla emerytów na dotychczasowej wysokości t. j. 50 gr. miesięcznie. Na wniosek Kolegi Janowicza uchwalono zamknięcie dyskusji z tem, jednak, że z zapisanych do głosu mówców przeciw i za wnioskami Komisji Organizacyjno-Finansowej przemawiać będzie jeden za, jeden przeciw.

Kolega Olszański przemawia przeciw podwyższeniu wkładek członkowskich dla emerytów i żon członków. Kolega Fliśnik przemawia za przyjęciem wniosków Komisji z poprawką wniosku kolegi Michałowskiego, Zimmera i Olszańskiego.

Kolega Kosicki stawia wniosek zniesienia Okręgów a pozostawienia Kołom 50 gr. od wkładki miesięcznej natenczas Koła rozwiną o wiele żywszą działalność aniżeli Zarządy okręgowe.

Kolega Kubiński postawił wniosek, aby 50 gr. wkładki miesięcznej podzielić w równej części na potrzeby Okręgów i Kół. Równocześnie przeciwny jest przesyłaniu wkładek miesięcznych przez Okręgi, gdyż to stwarza tylko niepotrzebną manipulację biurową i koszta.

Po przemówieniu kolegi Makoli, Cynara, Ceglewskiego, Brzezińskiego, Worobieca, i Hulla, kolega Werner zaproponował przystąpienie do głosowania. Przed głosowaniem jednak przemawiali zapisani poprzednio do głosu kolega. Omielski z Miechowa, Brzeziński z Łodzi, i Wesołowski z Poznania, poczem przewodniczący poddał pod głosowanie wnioski Komisji, które Zjazd przyjął z poprawkami zaproponowanemi przez Kolegę Michałowskiego, Zimmera i Olszańskiego.

W wolnych wnioskach zabrał głos kolega Stawicki, który odczytał projekt w sprawie budowy uzdrowiska dla niższych funkcjonarjuszów państwowych. Wnioskodawca po uzasadnieniu swego wniosku prosił o przyjęcie go i przekazanie realizacji tego wniosku Komitetowi Budowy Uzdrowiska przy Wydziale Wykonawczym Zarządu Głównego.

Kolega Nowicki stawił wniosek aby Zarządy Kół w przeciągu trzech miesięcy nadesłały z własnych funduszów po 20 złotych na rzecz budowy uzdrowiska.

Nie otwierano dyskusji nad wnioskami za wyjątkiem kolegi Jagodzińskiego, który przemawiał za budową uzdrowiska, i kolegi Janowicza, który zwrócił uwagę, że przy uchwalonym podwyższeniu wkładek członkowskich nie należy obciążać członków dodatkowemi daninami dodatkowo przestrzegał, aby przy okazji budowy uzdrowiska nie wkradły się do Związku niepożądane czynniki, mogące wywołać zniechęcenie i nieufność do całej organizacji u ogółu niższych pracowników państwowych.

Po tem przemówieniu przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek kolegi Stawickiego i Nowickiego, które zostały przyjęte większością głosów.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie wniosek Komisji Rewizyjnej, wedle którego Zjazd uchwala dla prezesa Zarządu Głównego fundusz dyspozycyjny w kwocie 500 złotych na okres jednoroczny z tem jednak zastrzeżeniem, że prezes przedłoży rachunki Komisji Rewizyjnej z użycia powyższej kwoty. Ponieważ nikt z delegatów do głosu już się nie zgłaszał, zakończono Zjazd przemówieniami kolegi Brzuskiego, który dziękował delegatom za udział w Zjeździe i pracę w Komisjach, kolegi Siczka — imieniem Koła Warszawskiego i prezesa Wrzesińskiego, który zakończył obrady Zjazdu podziękowaniem delegatom za ich trudy poniesione dla dobra organizacji i wezwaniem do pracy w Związku nad realizacją postulatów uchwalonych na Zjeździe.

REZOLUCJA

III-go Zjazdu Delegatów Kół Związku N. F. P. R. P. odbytego w Warszawie, w dniach 19 i 20 sierpnia 1928 r.

1. Zjazd N. F. P. R. P. domaga się zniesienia art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jako wysoce krzywdzącego ogół niższych funkcjonarjuszów państwowych a zarazem tamującego rozwój administracji państwowej.

2. Zjazd domaga się od Rządu przeprowadzenia stabilizacji niższych funkcjonarjuszy i pracowników państwowych, mających 2 lata służby państwowej, oraz przywrócenia etatów niższym pracownikom kontraktowym, którzy przed mianowaniem ich pracownikami kontraktowymi byli funkcjonarjuszami etatowymi.

3. Zjazd domaga się podwyższenia poborów służbowych do wysokości rzeczywistych kosztów utrzymania, z uwzględnieniem wzrostu drożyzny przez uruchomienie mnożnej i podwyżkę dodatku mieszkaniowego oraz ustalenie minimum egzystencji pracownika w najniższej grupie płacy.

4. Zjazd domaga się zaszeregowania niższych funkcjonarjuszy państwowych do grup płac: po 2 latach do grupy XIV, po 10 latach do grupy XIII po 15 latach do grupy XII, po 20 latach do grupy XI, po 25 latach do grupy X. Zjazd domaga się równocześnie zniesienia grup płac: XV, XVI, XVII, XVIII i XIX, jako nieodpowiadających minimum egzystencji.

5. Zjazd domaga się przywrócenia niższym funkcjonarjuszom państwowym płac, jakie posiadali na zasadzie dekretów nominacyjnych w b. państwach zaborczych przed dniem 1.VIII.1920 r.

6. Zjazd domaga się zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1928 r. o wynagrodzeniu niższych funkcjonarjuszy państwowych za pracę w niedziele i święta w kierunku przyznania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, podwyższonego o 50% za godziny nadobowiązkowe w dnie powszednie, a o 100% za godziny pracy w niedziele i święta.

7. Zjazd domaga się przy zaszeregowaniu do wyższych grup płac przyznania szczebla płac, posiadanego w poprzedniej grupie płacy.

9. Zjazd domaga się dostarczenia ubrań służbowych na koszt Skarbu Państwa dla niższych funkcjonarjuszy etatowych, prowizorycznych i kontraktowych.

10. Zjazd domaga się zwolnienia od opłat mieszkań służbowych.

11. Zjazd domaga się rozszerzenia pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszy i pracowników państwowych przez zniesienie opłat za karty porady i procentowych dopłat do lekarstw, oraz leczenia przez lekarzy specjalistów.

12. Zjazd domaga się przyznania zniżek procentowych przy przejazdach kolejami państwowemi funkcjonarjuszom prowizorycznym, kontraktowym stale zatrudnionym i pracownikom Polskiego Monopolu Tytoniowego i Spirytusowego.

13. Zjazd domaga się przestrzegania 8-io godzinnego dnia pracy oraz święcenia niedziel i świąt.

14. Zjazd domaga się zniesienia dyżurów nocnych spełnianych przez niższych funkcjonarjuszy, pełniących jednocześnie zwykłe czynności służbowe całodzienne.

15. Zjazd domaga się obsadzania etatów niższych funkcjonarjuszy jedynie przez siły spełniające czynności należące do zakresu pracy niższych funkcjonarjuszy.

16. Zjazd domaga się zaliczenia przez Komisję Weryfikacyjną niższym funkcjonarjuszom prowizorycznym i kontraktowym do wysługi lat i emerytury lat służby wojskowej, samorządowej i pracy zawodowej, a to celem zabezpieczenia im praw z tytułu tej służby wynikających na wypadek nominacji na pracowników etatowych i ustalenia w służbie państwowej polskiej.

17. Zjazd domaga się przyznania urlopów wypoczynkowych w granicach przewidzianych w ustawie o państwowej służbie cywilnej dla wszystkich niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych.

18. Zjazd domaga się równomiernego traktowania niższych funkcjonarjuszów i pracowników państwowych przy rozdziale remuneracji i zapomóg.

19. Zjazd domaga się od PP. Ministrów wydania rozporządzeń zakazujących używania niższych funkcjonarjuszów państwowych do spełniania posług prywatnych.

POSTULATY POSZCZEGÓLNYCH DEKASTERJI:

Straż Więzienna.

a) Zjazd domaga się z uwagi na ciężkie warunki pracy w więziennictwie skrócenia lat służby dozorców więźni do lat 25-ciu.

b) Zjazd domaga się dostarczenia ubrań służbowych letnich.

c) Zjazd domaga się zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o organizacji więziennictwa przez skreślenie w artykule 9-tym tego rozporządzenia postanowień, uprawniających naczelników więzień do nakładania na dozorców więziennych aresztu do dni 7-iu bez dochodzenia dyscyplinarnego i możności odwołania przeciw niesprawiedliwemu wymiarowi kary.

d) Zjazd zakłada uroczysty protest przeciw opracowanemu przez Zarząd Główny Związku Zawodów. Pracowników Więziennych Rzp. P. projektowi: „Ustawy o organizacji korpusu więziennictwa", wedle którego straż więzienna miałaby być zmilitaryzowana, a dozorcy więzienni, dzisiaj cywilni obywatele, przemianowani na szeregowców pod wojskową komendą oficerów — dzisiejszych naczelników pomocników naczelników i asystentów więziennych.

e) Zjazd potępia potrącenia z poborów służbowych dozorców więźni kwot na uzdrowiska, księgi pamiątkowe i inne wydawnictwa w drodze przymusowej sprzedawane dozorcom więziennym przez urzędników więzień i zakładów kary.

f) Zjazd potępia represje wywierane przez naczelnictwa więzień na dozorcach więziennych za należenie do Związku N.F.P.R.P.—jako niezgodne z pojęciem prawa zagwarantowanego Konstytucją.

g) Zjazd wita z radością potęgujący się z dniem każdym objaw solidarności dozorców więziennych z ogółem niższych funkcjonarjuszów państwowych, którzy, mimo szykan i represji, garną się pod sztandar Związku niższych funkcjonarjuszów państwowych do pracy o prawa obywatelskie i znośniejsze warunki bytu, z hasłem „równi z równymi — jednością silni — swe losy we własne — ujmijmy ręce".

Organa Wykonawcze Sądowe.

Zjazd domaga się podwyższenia wynagrodzenia za czynności egzekucyjne do wysokości: 1 złoty za wykonanie egzekucji, 2 zł. — noclegowe, 2 zł. — strawne, 30 gr — kilometrowe licząc za każdy przebyty kilometr. Podwyższone wynagrodzenie pokrywane winno być przez strony procesujące się.

Straż Leśna.

a) Zjazd domaga się przywrócenia stopni płac straży leśnej posiadanych na mocy ustawy uposażeniowej z dnia 13 lipca 1920 r. względnie rozporządzenia p. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (D. U. R. P. Nr. 77 poz. 520 R. 4) oraz zabezpieczenia emerytalnego wedle zasad ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 6 z 1924 r. poz. 46)

b) Zjazd domaga się przyznania straży leśnej grup płac: XIV, XIII i XII wraz z pełnemi dodatkami ekonomicznemi przy równoczesnem zniesieniu deputatów w naturze.

Pracownicy Cywilni przy Instytucjach i Zakładach Wojskowych.

a) Zjazd domaga się dla robotników i rzemieślników zatrudnionych przy Instytucjach i Zakładach Wojskowych przyznania praw pracowników państwowych, ewentualnie praw, jakie posiadają pracownicy państwowi w Monopolu.

b) Wypłaty robotnikom i rzemieślnikom zatrudnionym w Instytucjach i Zakładach Wojskowych 60% dodatku i dodatków kwartalnych w wysokości 45% płacy, miesięcznej, wypłaconych wszystkim innym pracownikom państwowym.

Niżsi Funkcjonarjusze Szkolnictwa.

Zjazd domaga się od Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów w Szkolnictwie do grup płac zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. o zaszeregowaniu niższych funkcjonarjuszy do stopni płac.

Robotnicy Polskiego Monopolu Tytuniowego.

Zjazd domaga się:

a) otworzenia ambulatorjów lekarskich w państwowych fabrykach tytuniowych dla udzielania pomocy lekarskiej w nagłych wypadkach pracownikom tych fabryk;

b) dostarczenia ubrań służbowych dla werkmistrzów fabryk oraz ubrań roboczych dla wszystkich robotników i robotnic tych fabryk, przyznania robotnikom państwowych magazynów sprzedaży wyrobów tytuniowych kategorji płac XV jako odpowiadającego minimum egzystencji;

c) powołania do pracy w fabryce winnickiej prowizjonistów rocznych, których prowizja nie wystarcza na najskromniejsze potrzeby życiowe, a który jako wykwalifikowane siły zawodowe mogą jeszcze długie lata pracować nad powiększeniem dochodów dla Skarbu Państwa.

Państwowe Szpitale i Zakłady Psychiatryczne.

Zjazd domaga się.

a) przeprowadzenia rewizji zaszeregowania pracowników szpitalnych i przyznania grup płac zgodnie z rozporządzeniem p. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1920 r.

b) obsadzania wolnych etatów w wyższych grupach płac, stabilizacji i zabezpieczenia emerytalnego na zasadach obowiązujących do roku 1918 w zaborze austrjackim i niemieckim,

c) uregulowania godzin służbowych i spoczynku niedzielnego;

d) dostarczenia ubrań służbowych dla wszystkich pracowników szpitali i zakładów leczniczych;

e) zwolnienia niższych funkcjonarjuszy i funkcjonarjuszek od przymusowego żywienia się w kuchniach szpitalnych.

Postulat dotyczący m. Poznania.

Zjazd domaga się przyznania dla funkcjonarjuszy i pracowników państwowych pełniących służbę w Poznaniu 40% dodatku do płacy na czas trwania Powszechnej Wystawy Krajowej w r. 1929.

Dróżnicy i Strażnicy Rzeczni.

1. Zjazd domaga się przywrócenia etatów dróżnikom i strażnikom rzecznym, którzy do dn. 1 stycznia 1925 r. byli pracownikami państwowymi o charakterze publiczno-prawnym i unieważnienia umów kontraktowych podpisanych pod groźbą utraty stanowiska służbowego.

2. Zjazd domaga się przyznania praw emerytalnych państwowym dróżnikom i strażnikom rzecznym na wypadek niezdolności do pracy lub starości, na zasadach ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

3. Zjazd domaga się podwyższenia płacy dla dróżników i strażników do wysokości uposażenia w XIV grupie płacy szczebel a, jako odpowiadającą minimum egzystencji.

4. Zjazd stwierdza, że pobory służbowe dróżników i strażników rzecznych bywają wypłacane z kilkotygodniowem opóźnieniem, i zwraca się do Ministerstwa Robót Publicznych z żądaniem, aby obecne głodowe płace dróżników i strażników rzecznych były wypłacane ostatniego każdego miesiąca, jak tego wymaga treść umowy przez Ministerstwo Robót Publicznych ustalonej.

PROTOKÓŁ.

Z Plenarnego posiedzenia Zarządu Gł. odbytego z dnia 21.VIII.29 r. o godz. 5 po poł. Przy obecności Kolegów: Wrzesińskiego, Grzegorczyka, Mozgały, Kaczyńskiego, Klisia, Szabłowskiego, Wardyńskiego, Świtocza, Skibskiego, Łabuzka, Jenka, Pawelca, Wesołowskiego — Lwów. Terleckiego, Onyszkiewicza, Nowickiego, Hulla, Partykowej, Wesołowskiego, Jankowskiego, Kucwaja, Kuliszkiewicza, Czachorowskiego, Domańskiego i Brzuskiego.

PORZĄDEK DZIENNY.

I. Uchwalenie budżetu.
II. Podział czynności.
III. Wolne wnioski.

Punkt I-szy.

Posiedzenie zagaił prezes kol. Wrzesiński powitaniem członków Zarządu Głównego. Po przyjęciu porządku dziennego zabrał głos sekretarz Mozgała, który przedstawił projekt preliminarza Zarządu Głównego na rok budżetowy 1928/29 t. j. od 1 sierpnia 1928 do 31.VII.1929 r., który w cyfrach przedstawia się następująco:

Dochód z wkładek członkowskich od 5.000 czł. zwyczajnych 60.000 zł. od 500 czł. wpłacających miesięcznie po 50 gr. 3.000 zł. razem dochód 63.000 złotych.

Rozchody 60 pogrzebów po 300 zł. = 18.000 zł. 24 odpr. ślubne po 100 zł. — 2.400 zł. Zapomogi dla wdów i sierot 2.400 zl. Wydawnictwo Głosu 8.400 zł. uzupełnianie Inwentarza 1.000 zł. Wydatki organizacyjne 2.500 zł. płace i honorarja 12.720. Kancelaryjne wydatki 4.200 zł. lokal 600 zł. fundusz dyspoz. 500 zł. Obrona prawna zł. 1.500 razem rozchód 54.100 zł.

W dyskusji nad projektem preliminarza Kol. Kuliszkiewicz proponował aby prawo do odpraw ślubnych nabywały członkinie dopiero po 2 latach należenia do Związku. Kol. Skibski przyłącza się do powyższej propozycji. Kol. Flisnik stawia wniosek aby termin uprawniający do otrzymania odprawy ślubnej ustalić na jeden rok od dnia wpisu. Kol. Mozgała zwraca uwagę, że prawo do odpraw ślubnych członkinie Związku nabyły na mocy statutu dawnego Związku lwowskiego po sześciu miesiącach należenia do Związku. Pierwszy Zjazd Delegatów z roku 1926 uznał te prawa, a sam statut Związku Centralnego nie przewiduje różnicy między członkami mającymi prawo do odprawy pośmiertnej lub ślubnej. Zatem sześciomiesięczny okres należenia do Związku jako uprawniający do otrzymania odprawy ślubnej nie może być uchwałą Zarządu Głównego zmieniony na niekorzyść członkiń Związku.

Po przemówieniu kolegi Kaczyńskiego uchwalono utrzymać dotychczasowy stan rzeczy. W sprawie odpraw pośmiertnych prezes Wrzesiński proponuje aby podwyżka pośmiertnych odpraw o 100 zł. obowiązywała po sześciu miesiącach od dnia Zjazdu. Kolega Onyszkiewicz proponuje aby podwyżka obowiązywała już od dnia 1-go września tego roku dla nowowpisanych po sześciu miesiącach od daty wstąpienia.

Kol. Witek zauważa, że cyfry ścisłej na odprawy pośmiertne z góry określić nie można z powodu nieprzewidzianych wypadków.

Po przemówieniu Kolegów: Terleckiego, Łabuzka, Nowickiego, Brzuskiego, Wesołowskiego (Lwów) Zarząd Główny uchwalił wypłacać odprawę pośmiertną w kwocie 300 zł. od dnia 1 września r. b.

Następnie przyjęto bez zmian zaproponowane przez gen sekretarza pozycje rozchodowe z wyjątkiem pozycji obejmującej płace funkcjonarjuszy biura Zarządu Głównego i honorarja czynnych członków Wydziału wykonawczego Zarządu Głównego.

Kol. Brzezicki proponuje aby Zarząd Główny ustalił w cyfrach płace miesięczne dla każdego funkcjonarjusza biura i prezesa Zarządu Głównego. Kol. Łabuzek stawia wniosek podwyższenia honorarjum prezesa Zarządu Głównego do 200 zł. miesięcznie, dalej proponuje przyjąć kol. Brzuskiego na funkcjonarjusza biura Zarządu Głównego z płacą 200 zł. miesięcznie, wynagrodzenie dla kolegi Kaczyńskiego 100 zł. Kol. Brzezicki stawia wniosek podwyższyć płrace prezesa do 200 zł. Kol. Brzuskiego do 300 zł. Kol. Mozgały do 500 zł. Kol. Kaczyńskiego do 150 zł.

Gen sekr. oświadczył, iż uważa, że wpierw powinien nastąpić rozdział czynności i stosownie do nałożonych obowiązków ustalić wysokość honorarjów, czyli płacy, oświadczając zarazem, że z podwyżki płacy dla siebie rezygnuje, stawia jednak warunek, iż dłużej jak osiem godzin dziennie pracować nie może. Przy zwiększeniu się liczby członków koniecznem jest powiększenie liczby funkcjonarjuszy biura, którego czynności w ubiegłym roku wymagały niejednokrotnie do 16 godzin pracy na dobę, a która to praca została złożona prawie w całości na gen. sekretarza i kol. Kaczyńskiego.

Po przemówieniu kol. Nowickiego, Wołłejki, Brzuskiego ,uchwalono wniosek kolegi Łabuzka w następującem brzmieniu: honorarjum prezesa 200 zł. pobory gen. Sekretarza i Redaktora głosu 350 zł. płaca funkcj. biura kol. Brzuskiego 200 zł. kol. Kaczyńskiego 100 zł. Skarbnika 50 zł. Kol. Mozgała zwraca uwagę, że obok wyżej wymienionych pracowników Zarządu Głównego czynności administracyjno - gospodarcze w ubiegłym roku spełniał kol. Grzegorczyk wywiązując się ze swego zadania należycie. Ponieważ czynności te będą musiały być spełniane i nadal, proponuje aby je powierzyć w dalszym ciągu kol. Grzegorczykowi i upoważnić Prezydjum Wydziału Wykonawczego do ustalenia honorarjum, za spełnianie czynności gospodarczych w Zarządzie Głównym kol. Grzegorczykowi. Propozycję powyższą Zarząd Główny przyjął bez dyskusji.

Punkt II-gi. Rozdział czynności.

Prezes udzielił Głosu Gen. Sekretarzowi, który zaproponował następujący podział pracy.

Prezes: Reprezentacja Związku przez udział w delegacjach i konferencjach z czynnikami Rządzącemi i ustawodawczemi, współpraca przy załatwianiu korespondencji, oraz załatwianie spraw pojedyńczych członków, które wymagają interwencji w Ministerstwach, nadzór nad działalnością całego Związku.

Generalny Sekretarz: redagowanie gazety Związkowej, redagowanie memorjałów i petycji, opracowywanie wniosków i poprawek do projektów ustaw. układanie pism do władz Centralnych, oraz załatwianie korespondencji dotyczącej spraw uposażeniowych i stosunku prawnego członków Związku.

Kol. Kaczyński prowadzenie ksiąg członkowskich i likwidowanie składek miesięcznych.

Skarbnik prowadzenie kasy i ksiąg kasowych.

Kol. Brzuski czynności kancelaryjne biura Zarządu Głównego.

Kol. Wrzesiński oświadcza, że nie może przyjąć na siebie obowiązku interwenjowania w Ministerstwach w sprawach pojedyńczych członków zaznaczając, że przyjął prezesurę Związku w tem przekonaniu, że czynności te nadal będzie spełniał gen. sekretarz Kol. Mozgała oświadcza, że przy układaniu rozdziału

pracy kierował się myślą wykorzystania sił wszystkich członków Wydziału Wykonawczego dla sprawnego funkcjonowania biura. Uważał bowiem, iż czynności prezesa nie mogą polegać na samem podpisywaniu gotowych pism, a przytem odpowiedzialności za całość prac Zarządu Głównego nie może spadać na jednego czy dwóch tylko członków Zarządu.

W dyskusji koledzy Wesołowski (Lwów) Fliśnik, Wardyński i inni domagali się aby jednak interwencje w Ministerstwach na rzecz poszczególnych członków Związku przyjął nadal na siebie Gen. Sekretarz. Propozycja ta została przez Zarząd przyjęta z poprawką kol. Onyszkiewicza, że na czas wyjazdu Gen. Sekretarza zastępywać go będą wiceprezesi Związku.

Następnie kol. Czachorowski stawia wniosek następującej treści: Zarząd Główny uchwala powierzyć kierownictwo biura Zarządu Głównego Gen. Sekretarzowi Kol. Mozgale, któremu podlegają wszyscy pracownicy biura.

Zarząd Główny postanawia, iż kol. Brzuski w czasie spełniania czynności kancelaryjnych jest narówni z innymi pracownikami funkcjonarjuszem biura Zarządu Głównego, a poza godzinami pracy biurowej wiceprezesem Zarządu Głównego.

Zarząd Główny przystąpił do wyboru skarbnika Zarządu Głównego, którym został wybrany na wniosek kol. Łabuzka kol. Kliś. Kolega Ceglewski zawiadamia Zarząd Główny, iż w Okręgu Poznańskim zaszedł w ostatnich dniach wypadek śmierci członka związku. który według ksiąg kasowych zalegał w płaceniu wkładek dłużej, jak trzy miesiące. Mąż zaufania Koła wpłacił zaległe wkładki już po śmierci danego członka. Kol. Ceglewski zapytuje zatem Zarząd Główny, czy w tym wypadku rodzina zmarłego ma prawo otrzymać odprawę pośmiertną czy też nie. Po przeglądnięciu legitymacji członkowskiej zmarłego i stwierdzeniu, że zmarły w dniu śmierci zalegał w płaceniu wkładek więcej jak trzy miesiące Zarząd Główny zgodnie z przepisami statutu Związku stwierdził, że ś. p. Schultz Stanisław utracił prawa członkowskie a temsamem prawa do odprawy pośmiertnej. Kol. Hull zwraca się do Zarządu Głównego z żądaniem utworzenia Okręgu dla Województwa Śląskiego zaznaczając, że Koło Cieszyńskie bezwzględnie domaga się utworzenia Okręgu Śląskiego. Prezes Zarządu Głównego polecił Zarządowi Koła Biała-Bielsko, aby tenże przygotował teren do stworzenia okręgu dla Województwa Śląskiego.

Komisja Rewizyjna zawiadomiła Zarząd Główny, iż przewodniczącym jej jest kol. Kucwaj, sekretarzem kol. Jankowski. Na tem wyczerpano porządek dzienny i zakończono obrady o godz. 8.30 wieczorem.

PROTOKUŁ

z plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. odbytego dnia 18 sierpnia 1928 roku, w Warszawie.

Obecni Koledzy:

Pindras, Brzuski, Grzegorczyk, Mozgała, Kaczyński, Kliś, Szabłowski. Czachorowski, Domański, Wrzesiński, Kucwaj, Latoszek, z Warszawy, Łabuzek, Onyszkiewicz, Niesiołowski, Fliśnik, Witek z Krakowa, Wesołowski, Werner ze Lwowa, Kuliśkiewicz z Kulparkowa, Partykowa z Winnik, Biedrzycki z Pruszkowa, Makoła z Sosnowca, Hulla z Białej Cieszyńskiej, Terlecki ze Stanisławowa, Zimmer z Tarnopola, Nowicki z Wilna, Kubiński z Bydgoszczy, Dzilski, Brzezicki z Torunia, Ceglewski z Poznania.

Porządek dzienny następujący:

1. Odczytanie protokółu.
2. Przyjęcie regulaminu obrad Zjazdu.
3. Dyskusja nad Sprawozdaniem Wydziału Wykonawczego i Komisji Rewizyjnej.
4. Przygotowanie wniosków na Zjazd Delegatów.
5. Wylosowanie 8-miu członków Zarządu Głównego.
6. Wolne wnioski.

Po zagajeniu posiedzenia przez Prezesa Pindrasa, Kol. Kaczyński odczytał protokół z poprzedniego posiedzenia Zarządu Głównego, który przyjęto bez zmian. Generalny Sekretarz odczytał projekt regulaminu obrad Zjazdu prosząc Wydział o przyjęcie, po krótkiej dyskusji regulamin przyjęto bez zmian.

Przed przystąpieniem do punktu 3-ciego Generalny Sekretarz podaje do wiadomości Wydziału, że dla oszczędzenia czasu na Zjeździe Wydział wykonawczy doręczy Delegatom Zjazdu drukowane sprawozdanie z czynności Wydziału Wykonawczego za miniony rok zaznaczając zarazem iż Prezydjum Wydziału Wykonawczego nie będzie na plenum Zjazdu składać ustnego sprawozdania, a ograniczy się jedynie do udzielania wyjaśnień i odpowiedzi na ewentualne zarzuty lub zapytania Delegatów Zjazdu. Dla lepszego zorjentowania się przedstawia w streszczeniu działalność Wydziału Wykonawczego za czas od 1.VIII.1927 roku do 31.VIII. 1928 roku, które w cyfrach przedstawia się następująco:

Liczba członków w dniu 1 sierpnia 1927 r.	3.893
Przystąpiło do Związku od 1.VIII.1927 r. do 31.VIII.1928 r.	2.739

Zmarło w ciągu roku 53 członków, w dniu 1 VIII.1928 r. Związek liczył 6.579 członków. W sprawach uposażeniowych Związek wysyłał delegacji do PP. Ministrów Sprawiedliwości, 2 razy. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — 2 razy Ministra Robót Publicznych — 3 razy. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — 2 razy. Ministra Skarbu — i Wiceministra Skarbu — 3 razy Ministra Rolnictwa — 2 razy. Ministerstwa Spraw Wojskowych 2 razy. Memorjałów w sprawach pragmatyki i ustawy uposażeniowej oraz w sprawach emerytalnych wniesiono do Rządu 48. Pism w sprawach służbowych członków Związku wniesiono 26. Związek współpracował z innemi organizacjami w sprawach dotyczących uposażenia, a przedewszystkiem z centralnemi organizacjami zawodowemi prcowników państwowych zrzeszonemi w Centralnej Komisji Porozumiewawczej ponadto ze Związkiem pracowników niższych Poczt, Telegrafu i Telefonu. Wydawnictwa Związku wyrażały się w roku bieżącym w cyfrze 7.000 egzemplarzy „Głosu", 5.000 odezw, i 15.000 druków dla użytku biurowego Kół i Okręgów. Listów załatwiono 1.854 w tem udzielono na 932 listy odpowiedzi pisemnej. Posiedzeń Wydziału Wykonawczego odbyło 27, plenarne posiedzenia Zarządu Głównego przy pełnym udziale członków Zarządu Głównego odbyto 3. Sprawozdanie kasowe umieszczone jest na innem miejscu.

Terlecki, Ceglewski, Wesołowski, Onyszkiewicz, Kuliśkiewicz w przemówieniach swoich dotykają przedewszystkiem niedomagania Biura Związku w szczególności w dziale korespondencji i terminowego wydawania gazety. Powody dla których Biuro nie mogło tak funkcjonować, jak by sobie tego życzyli nietylko członkowie Związku, ale przedewszystkiem sami funkcjonarjusze tego Biura wyjaśnił generalny sekretarz, wskazując na brak sił do prowadzenia Biura na takim poziomie, jak tego wymaga obecna liczba członków.

Kolega Witek, stawia wniosek, aby członkowie Zarządu Głównego przeprowadzili szczegółową dyskusję nad sprawozdaniem tak aby na plenum Zjazdu, nikt z członków Zarządu Głównego nie zabierał głosu w dyskusji nad sprawozdaniem Wydziału Wykonawczego, a przedewszystkiem sprawozdania tego nie krytykował. Wniosek przyjęto.

Kolega **Nowicki,** popierajc poprzedni wniosek,

rozpoczął dyskusję nad sprawozdaniem wyrażając uznanie Wydziałowi Wykonawczemu za całokształt prac, których bilans jest dodatni.

Kolega **Werner**, i **Kubiński**, zwraca się z apelem do wszystkich członków Zarządu Głównego aby ujemną i dodatnią stronę sprawozdania Wydziału Wykonawczego omówiono w ścisłym gronie tak, aby na plenarnem posiedzeniu Zjazdu cały Zarząd Główny zajął jedno stanowisko, co z uwagi na powagę Związku jest konieczne.

Kolega **Fliśnik**, podkreśla w swem przemówieniu, że samą krytyką istniejących braków się nie usunie lecz trzeba na Komisji Organizacyjnej Zjazdu opracować środki zaradcze, aby na przyszłość Biuro Zarządu Głównego mogło sprawnie funkcjonować, stawia wniosek o przyjęcie sprawozdania Wydziału Wykonawczego do wiadomości, a tem samem zakończenie dyskusji nad sprawozdaniem. W głosowaniu wniosek przeszedł jednomyślnie.

Kolega **Wrzesiński**, przedstawia sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, zwracając uwagę na konieczność terminowego zamykania dzienników kasowych miesięcznych, a zarazem domaga sie, aby na przyszłość Komisja Rewizyjna dla ułatwienia jej zadania miała prawo wglądu nie tylko do ksiąg kasowych i Kasy Związku, lecz również do protokułów posiedzeń Wydziału Wykonawczego.

Po wyjaśnieniach na poszczególne punkty przemówienia przez Prezesa Pindrasa i Kol. Kaczyńskiego, zabierali głos **Koledzy: Zimmer Wesołowski i Łabuzek**, którzy oświadczali się za przyjęciem sprawozdania Komisji Rewizyjnej z tem, żeby uwagi podniesione przez Kol. Wrzesińskiego były zużytkowane w roku następnym w kierunku sprawnego funkcjonowania Biura.

Koledzy **Kuliśkiewicz** i **Niesiciowski**, wyjaśniają, że przeprowadzili rewizję ksiąg kasowych Zarządu Głównego i nieznaleźli żadnej pozycji, którąby nie była uzasadniona potrzebami Związku.

Dyskusję zakończyło przemówienie Kol. Onyszkiewicza, który postawił wniosek, aby Zarząd Główny przyjął sprawozdanie kasowe Zarządu Głównego do zatwierdzającej wiadomości i polecił Komisji Rewizyjnej przedłożenie III-ciemu Zjazdowi Delegatów wniosku na udzielenie absolutorjum Zarządowi Głównemu. Wniosek przyjęto.

W wylosowaniu 8-miu członków Zarządu Głównego, wylosowani zostali koledzy: **Kliś, Dzilski, Łabuzek, Czachorowski**, 4-ch zaś członków Zarządu Głównego w ciągu roku utraciło mandaty. Generalny Sekretarz odczytał zgłoszone przez poszczególne Koła wnioski na Zjazd Delegatów proponując, aby takowe przekazać odnośnym Komisjom, które zostaną wybrane w pierwszym dniu Zjazdu. Propozycję powyższą przyjęto. Posiedzenie zakończono o gdzinie 22 minut 45.

INTERWENCJE WYDZIAŁU WYKONAWCZEGO.

Delegacja w Ministerstwie Rolnictwa.

Dnia 21 sierpnia r. b. przyjął Pan **Vice-Minister** Leśniewski delegację Związku w osobach Wierzbinki i Wrony oraz członka Zarządu Głównego Związku Kol. Szabłowskiego. Delegacja przedłożyła Panu Vice-Ministrowi postulaty w sprawach uposażeniowych Straży Leśnej (gajowych), przy uzasadnianiu których wskazali Delegaci na ciężkie warunki życia gajowych w Lasach Państwowych, którym w roku 1924 obniżono płace o przeszło 50%, i którzy nie korzystają z tych świadczeń w naturze, co pracownicy innych gałęzi administracji państwowej jak zniżek kolejowych, ubrań służbowych i t. p. Delegacja zwróciła przedewszystkiem uwagę na najbardziej doniosły postulat, mianowicie przyznanie praw emerytalnych oraz zaopatrzenia dla wdów i sierot po gajowych, gdyż obecne załatwianie tych spraw na zasadzie art. 8 ustawy emerytalnej przeciąga się nie tylko w miesiące, ale w lata, a tymczasem gajowi, którzy zdrowie i siły stracili w służbie państwowej jałmużną zdobywają sobie kawałek chleba u schyłku życia, niemniej groźnie przedstawia los wdów i sierot po gajowych, czekających całemi latami na przyznanie im zaopatrzenia. Odpowiadając na przemowienie Delegatów oświadczył Pan Vice-Minister co następuje: w sprawie przesunięcia gajowych do grup płac, jakie posiadali przed listopadem 1924 roku stwierdza Pan **Vice-Minister**, że rozporządzenie Pana Prezydenta Rzpltej Polskiej z października 1924 roku, i stycznia 1925 roku, nie dozwala na przeszeregowanie w obecnej chwili do wyższych grup, dopóki rozporządzenie powyższe zmienione nie zostanie w kierunku dla niższych funkcjonarjuszów lasów Państwowych korzystniejszem. Odnośnie do podwyższenia dodatku ekonomicznego dla gajowych względnie członków rodzin ich przyrzekł Pan Vice-Minister postulat ten w najkrótszym czasie rozpatrzeć i o ile to będzie leżeć w jego kompetencji wyda zarządzenie podwyższenia go do wysokości, w jakiej go otrzymują inni funkcjonarjusze państwowi. Stabilizacja jest w toku stopniowego załatwiania i będzie we wszystkich grupach płac przeprowadzona. Sprawa zaopatrzenia emerytalnego zostanie na najbliższej Sesji Sejmowej w drodze ustawy załatwiona.

Przyznanie zniżek kolejowych dla gajowych uznał Pan Minister za słuszne. Zaopatrzenie wdów i sierot zostanie załatwione ze sprawą emerytur. Przyrzekając przychylnie załatwić sprawę deputatów zażądał Pan Minister przedłożenia sobie na piśmie postulatów z należytem ich umotywowaniem. Delegacja wyniosła wrażenie z przebiegu konferencji, że słuszne postulaty Straży Leśnej znajdują u Pana Vice-Ministra zrozumienie i dobrą wolę ich realizacji.

Delegacja w Departamencie Służby Zdrowia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Dnia 21 sierpnia r. b. w zastępstwie Dyrektora Departamentu Służby Zdrwia Dr. Biestrzyńskiego przyjął Delegację Związku w osobach Kol. Kuliśkiewicza, Fliśnika i Sekretarza Zarządu Głównego Pan Dr. Adamski. Delegacja przedłożyła postulaty dotyczące pracowników szpitalnych objęte rezolucją Zjazdu Delegatów w uzasadnieniu memorjału złożonego na ręce Pana Dr. Adamskiego. Delegacja zwróciła przedewszystkiem uwagę na konieczność zaszeregowania niższych pracowników szpitalnych do wyższych grup płac, potrzebę uregulowania godzin służbowych i spoczynku niedzielnego zwracając przytem uwagę, iż rozporządzenie Rady Ministrów o wynagrodzeniu za służbę w niedzielę i święta, mimo, że obowiązuje już od 7 zgórą miesięcy w Państwowych Szpitalach i Zakładach Pyschjatrycznych do dziś dnia niema zastosowania.

Delegacja domagała się ponadto zniesienia przymusowego żywienia się niższych funkcjonarjuszy szpitalnych w kuchni szpitalnej, na wypadek zaś nieuwzględnienia tego żądania dostarczenia niższym funkcjonarjuszom szpitalnym, a w szczególności pielęgniarzom i pielęgniarkom bezpłatnego wiktu, jako rekompensaty za nadliczbowe godziny pracy. Delegacja domagała się w końcu ustalenia w służbie pracowników szpitalnych z zapewnieniem im praw emerytalnych na zasadach, jakie obowiązywały w b. dzielnicy pruskiej i

austrjackiej. W odpowiedzi na te żądania Przedstawiciele Ministerstwa w osobach P. P. Dr. Adamskiego i naczelnika Wydziału oświadczyli, że w zupełności podzielają stanowisko Związku N. F. P. R. P. w sprawach uposażeniowych i emerytalnych, dowodem czego jest, że w nowej ustawie o szpitalnictwie, jak również w rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy znajduje się bardzo wiele postanowień w kierunku prawnego i materjalnego polepszenia stanu niższych pracowników szpitalnych, które dzisiaj są wprawdzie jeszcze nie widoczne, ale gdy wejdą już całkowicie w życie egzystencja tych pracowników znacznie się polepszy. Dr. Adamski wyraził życzenie, aby Zarząd Związku informował Ministerstwo o potrzebach pracowników szpitalnych i ich warunkach pracy, gdyż tą drogą można stopniowo osiągnąć dodatnie rezultaty.

GODZINY NADLICZBOWE W URZĘDACH.

Okólnik Ministra Skarbu.

Ministerstwo Skarbu wydało ostatnio zarządzenia, których treść zainteresuje szczególnie urzędników skarbowych. Zacytowany bowiem niżej okólnik reguluje jedną z najbardziej palących kwestyj — **sprawę godzin nadliczbowych.** Oto jego treść:

Do Panów Prezesów wszystkich Izb Skarbowych.

W podległych Ministerstwu Skarbu władzach i urzędach daje się zauważyć zbyt szerokie stosowanie uprawnień, przysługujących władzom w myśl postanowień art. 27 ustawy o państwowej służbie cywilnej w sprawie pełnienia przez urzędników czynności służbowych poza przepisanemi godzinami urzędowemi.

W rezultacie zbyt szerokiego stosowania powyższych uprawnień urzędnicy skarbowi zmuszani są stale do prac poza godzinami urzędowemi w porze wieczorowej, oraz w niedziele i święta Taki stan w konsekwencji powoduje zmniejszenie wydajności pracy w ciągu przepisanych godzin urzędowych, zwłaszcza w terminach wymiaru i poboru podatków, lub przy wykonywaniu innych prac terminowych. Nie są też wykluczone omyłki, mające swe źródło właśnie w przemęczeniu urzędników z powodu przepracowania.

W związku z powyższem zarządzam ograniczenie pracy we władzach i urzędach skarbowych wyłącznie do przepisanych godzin urzędowych.

Natomiast w celu podniesienia wydajności pracy urzędników skarbowych w ciągu przepisanych godzin urzędowych, polecam wydać kategorycznie zarządzenia w sprawie ścisłego przestrzegania przez wszystkich bez wyjątku urzędników przepisanych godzin urzędowych, tudzież w sprawie należytego wykorzystania pracy w czasie tych godzin, wreszcie w sprawie racjonalnego rozdziału pracy pomiędzy poszczególnych urzędników.

Wobec postanowień § 10 rozporządzenia z 20 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) winni Panowie Prezesi w wypadkach bezwzględnej konieczności wydać doraźne zarządzenia, na wniosek kierownika zainteresowanego urzędu, o czasowem zasileniu danego urzędu urzędnikami z innych urzędów skarbowych, znajdujących się w tej samej miejscowości, nie wyłączając urzędników Kontroli Skarbowej.

Zaznaczam jednak, iż za sprawne funkcjonowanie wszystkich działów służby skarbowej są Panowie Prezesi osobiście odpowiedzialni, wobec czego wydawane zarządzenia o czasowem zasileniu jakiegokolwiek działu służby nie powinny osłabiać sprawności innych działów służby.

Ścisłe wykonanie powyższego winno usunąć potrzebę wprowadzenia na czas dłuższy zajęć służbowych poza godzinami urzędowemi, zwłaszcza, że obsada personalna w poszczególnych okręgach jest naogół wystarczająca.

Gdyby mimo to w jakimkolwiek urzędzie zaszła potrzeba, wskutek chwilowej zmiany, względnie chwilowego uszcz,uplenia stanu osobowego, wprowadzenia zajęć w godzinach pozabiurowych, zajęcia takie mogą być wprowadzone na czas nieprzekraczający ogółem w ciągu roku dwóch miesięcy za zgodą Prezesa Izby.

Wprowadzanie zajęć w godzinach pozaurzędowych na czas dłuższy wymaga w każdym poszczególnym wypadku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa.

Zajęcia w godzinach pozaurzędowych, wprowadzone z zezwolenia Prezesów i ewentualnie wskutek zarządzenia Ministerstwa, winny być obok nazwisk urzędników utrzymywane w dokładnej ewidencji co do dat, oraz ilości przepracowanych godzin.

W miarę posiadanych środków tego rodzaju zajęcia będą osobno wynagradzane.

Równocześnie przypominam Panom Prezesom postanowienia okólnika z 17 kwietnia 1928 r. L. D. I. 2327/2/28 o wykorzystaniu urlopów wypoczynkowych przez urzędników skarbowych i zaznaczam, że postanowienia te winny być ściśle przestrzegane.

Minister Skarbu: (—) **G. Czechowicz.**

Jak widać z treści okólnika, sprawa godzin nadliczbowych doczekała się nareszcie rozwiązania niestety jednostronnego. Podobnie jak w okólnikach o wypłacie remuneracji zapomina się stale, że w urzędach skarbowych obok urzędników pracują i niżsi funkcjonarjusze tak i w powyższym okólniku mówi się jedynie o pracy urzędników nie wspominając ani słowem o woźnych skarbowych.

A przecież p. Ministrowi Skarbu jest wiadomem, że w jego resorcie pracuje kilkuset woźnych nie po 8 godzin ale 12 — 14 godzin na dobę a w kasach skarbowych co drugi dzień po 24 godzin bez przerwy. Czyżby o tej kategorji pracowników zupełnie zapomniano? Czyżby w Ministerstwie Skarbu ciężką pracę fizyczną uważano za bezwartościową dla Państwa? Chcemy wierzyć, że tak nie jest. W państwie praworządnem żadna praca nie może być poniżana, w wyścigu pracy dla dobra państwa wszyscy bez wyjątku winni brać udział i jeśli uznaje się za słuszne, że pracę nadobowiązkową należy osobno wynagradzać, to poczucie sprawiedliwości nakazuje, aby każdy rodzaj pracy był uwzględniony.

Słusznie zaraz na wstępie okólnika podniesiono, że władze i urzędy zbyt szeroko stosują przysługujące im z § 27 art. o państw. służbie cywilnej uprawnienie, a my dodajemy jeszcze do tej słusznej uwagi to, że o wiele szerzej stosuje się uprawnienia wynikające z art. 101 ust. o sł. cyw. gdzie chodzi o pracę woźnych. Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. zwrócił się do p. Ministra Skarbu z żądaniem przyznania wynagrodzenia niższym funkcjonarjuszom skarbowym za pracę w godzinach nadliczbowych.

Przypuszczamy, że nie potrzeba będzie odbywania pielgrzymek do Ministerstwa Skarbu o rozszerzenie okólnika p. Ministra Skarbu w sprawie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych; również na niższych funkcjonarjuszy skarbowych. Wierzymy, że nie będą miały już miejsca te nad wyraz przykre odpowiedzi udzielane woźnym skarbowym ilekroć ci zgłaszają się o przyznanie im skromnej zapomogi lub remuneracji wypłacanej urzędnikom, a która dotychczas stale jed-

nakowo brzmi: „Pan Minister w swym okólniku wyraźnie pisze, że to należy się wyłącznie p. p. urzędnikom z wyłączeniem niższych funkcjonarjuszów i zaraz po takiej odpowiedzi rada: „udajcie się do waszego Związku, niech się upomni o was u p. Ministra” dlatego też upominamy się i przypominamy, że i niższym funkcjonarjuszom skarbowym należy się zapłata za godziny nadliczbowe i ufamy, że ten nasz głos nie przebrzmi bez echa.

Delegacja w Dyrekcji Państwowego Monopolu Tytuniowego.

Generalny Sekretarjat interwenjował w Dyrekcji Państwowego Monopolu Tytuniowego w sprawach: a) utworzenia ambulatorji lekarskich w Państwowych Fabrykach Tytuniowych b) prowizjonistów rocznych Fabryki Wyrobów Tytuniowych w Winnikach c) podwyższenia kategorji płac pracownikom magazynów sprzedaży wyrobów tytuniowych d) w sprawie zaliczenia lat w charakterze robotników do wysługi lat emerytury i urlopów werkmistrzom Fabryk Tytuniowych oraz przydzielenia tymże wyższych grup płac i dostarczenia ubrań służbowych.

Ostatnio interwenjował generalny sekretarz w sprawie obniżenia kategorji płac robotnikom stolarskim w Państwowej Fabryce Wyrobów Tytuniowych w Winnikach.

Życie Związkowe

BIAŁYSTOK. Dnia 27 czerwca r. b. odbyło się tutaj zebranie organizacyjne przy współudziale kol. Kaczyńskiego z Warszawy, na którem uchwalono jednogłośnie zorganizować Koło Związku N. F. P. na terenie miasta Białegostoku. Dla prowadzenia dalszej pracy organizacyjnej zebrani wybrali Zarząd Koła w następującym składzie osób: Przewodniczący: Kol. Michał Mackiewicz, (Kasa Skarbowa), Zastępca przewodniczącego: kol. Adam Kalisz (Sąd Okręgowy). Sekretarz Antoni Sobuś. Zastępca sekretarza — Kol. Antoni Diemianiuk. Skarbnik: — Kol. Wacław Matuszczyk. Zastępca skarbnika: — Kol. Jan Skrzętowski Komisja Rewizyjna: koledzy — Bartoszewicz, Piotr Świderski, Adolf Znorko.

WŁODZIMIERZ WOŁYŃSKI. Dnia 29.VII r. b. odbyło się tutaj zebranie Koła Związku N. F. P. R. P. pod przewodnictwem kol. Szumika, na którem uchwalono wybrać skarbnika, którego zadaniem byłoby zbieranie od miejscowych członków wkładek miesięcznych i przesyłanie takowych do Zarządu Głównego w Warszawie. Skarbnikiem wybrano kol. Aleksego Szumika. Na tem zebranie zakończono.

SIEDLCE. Dnia 5.VIII r. b. odbyło się tutaj nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Związku N. F. P. R. P. Okręgu Siedleckiego pod przewodnictwem kolegi Klisia. Sekretarz generalny Zarządu Głównego zdał sprawozdanie z przeprowadzonego skontrum kasy i ksiąg Zarządu Okręgowego w Siedlcach, które zostało przeprowadzone przez 2-ch członków Zarządu Głównego i 1-go członka Komisji Rewizyjnej Zarządu Okręgowego, którzy stwierdzili, że tak księgi kasowe, jakoteż i kasa znajduje się w zupełnym porządku, zauważyli jednak, że delegaci Okręgu Siedleckiego pobierający djety na wyjazd w sprawach organizacyjnych nie dawali pokwitowania na otrzymanie kwoty, co na przyszłość nie powinno mieć miejsca, a to tem więcej, że właśnie ci sami koledzy czynią zarzuty prezesowi Zarządu Okręgowego, że na wydatkowane kwoty niema pokwitowań. W dyskusji, jaka się wywiązała, większość członków uznała działalność Zarządu Okręgowego z kolegą Pieciakiem na czele za pożyteczną dla ogółu członków Koła Siedleckiego i w uznaniu tej pracy uchwalono nie przyjąć do wiadomości rezygnacji kolegi Pieciaka lecz uzupełnić Zarząd Koła i powierzyć mu dalsze prowadzenie spraw związkowych na terenie miasta Siedlec i okolicy.

ROZWÓJ ZWIĄZKU N. F. P. R. P. w Warszawie.

Nowi członkowie Centralnego Związku N. F. P. w Warszawie, którzy zgłosili przystąpienie do organizacji w czasie od dnia 1-go sierpnia do 1-go września r. b.

Przeworsk — 4, Kowel — 3, Jarocin — 1, Modlin — 1, Puławy — 38, Międzychód — 1, Włodzimierz Wołyński — 2, Sosnowiec — 7, Będzin — 2, Mizuń Stary — 2, Kraków — 4, Grybów — 2, Biała-Bielsk — 1, Łomża — 4, Toruń — 4, Biała-Podlaska — 1, Kalisz — 1, Tuchola — 10, Poznań — 1, Czarnków — 1, Inowrocław — 1, Łabiszyn — 1, Wągrowiec — 1, Wilno — 32, Tczew — 5, Białystok — 10,

Razem zapisało się od dnia 1 sierpnia do 1-go września r. b. do Związku N. F. P. R. P. — 148 członków.

KOMUNIKATY.

Podaje się do wiadomości wszystkich Kolegów i Koleżanek uchwałę III-go Zjazdu Delegatów, wedle której odprawa —pośmiertna od dnia 1 września r. b. wynosi dla członków, którzy mają nabyte prawa w Związku Zł. 300, dla nowowpisujących się prawo do odprawy pośmiertnej przysługuje po 6-ciu miesiącach należenia do Związku. Wkładka członkowska wynosi od 1 września r. b. Zł. 1 gr. 50, miesięcznie, żony członków i emeryci płacą miesięcznie gr. 50, wpisowe wraz ze statutem Zł. 3.

Ze składki miesięcznej otrzymuje Zarząd Główny Zł. 1 (jeden), Zarządy Okręgowe gr. 25, Zarządy Kół gr. 25, Koła będące na terenie Województw, w których istnieją Zarządy Okręgowe przesyłają wkładki miesięczne należące się Zarządowi Głównemu i Okręgowemu t. j. Zł. 1 gr. 25 miesięcznie od jednego członka, do Zarządu Okręgowego. Koła miejscowe istniejące na terenie Województw, w których niema Zarządów Okręgowych przesyłają wkładki członkowskie w wysokości Zł. 1 (jeden) od każdego członka wprost do Zarządu Głównego na czek Nr. 6719 Pocztowej Kasy Oszczędności, pozostawiając w Zarządzie Koła na potrzeby lokalne pozostałe 50 gr. od miesięcznej wkładki członkowskiej.

Odprawa ślubna pozostaje w dotychczasowej wysokości Zł. 100 jedynie dla członkiń Związku.

Nadsyłanie korespondencji.

Zwraca się uwagę Zarządom Okręgowym i Zarządom Kół oraz pojedyńczym członkom Związku aby wszelką korespondencję dotyczącą spraw wchodzących w zakres czynności Zarządu Głównego adresowali na firmę Związku t. j. „Do Zarządu Głównego Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych R. P., Warszawa, ul. Nowy-Świat Nr. 67”.

Wszelkie dopiski nazwisk na listach Związkowych nie powinny mieć miejsca bowiem to opóźnia załatwianie korespondencji utrudnia ustalenie odpowiedzialności za załatwienie korespondencji.

Nadsyłane zgłoszenia nowych członków winny być dokładne i czytelnie wypełnione celem uniknięcia pomyłek, przy nadsyłaniu wkładek członkowskich należy równocześnie przesyłać wykazy do wpłaconych kwot z wyszczególnieniem N-rów legitymacji tych członków, za których wpłacono gotówkę. Miejscowości liczące kilku członków mogą przy wysyłaniu pieniędzy na odwrotnej stronie czeku wyszczególnić N-ry legitymacji wpłacających wkładki.

Biuro Zarządu Głównego Związku N. F. P. R. P. znajduje się w Warszawie przy ulicy Nowy-Świat

Nr. 67 mieszkania 25. Kancelarja Biura czynna jest z wyjątkiem niedziel i świąt codziennie od godziny 9-ej rano do 4 popołudniu.

Skarbnik Zarządu Głównego, urzęduje w Biurze Zarządu Głównego od godziny 5.30 ppoł. do godz. 8.30 wieczorem.

Dyżury Członków Prezydjum Zarządu Głównego. Prezes Zarządu Głównego przyjmuje interesantów w Biurze Zarządu codziennie od godziny 7 do 9 wieczorem.

Vice-Prezesi i Generalny Sekretarz udzielają informacji w sprawach służbowych i Związkowych codziennie od godz. 6 do godz. 8 wieczorem.

BILANS

Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w WARSZAWIE

za czas od dn. 1 sierpnia 1927 r. do dn. 31 lipca 1928 r.

Przychód

	zł.	gr
Pozostałość z roku 1926-7	1.293	71
Wpisowe członków	1.384	—
Wkładki w gotówce	32.807	94
Wkładki w kwitach	8.470	06
Statuty	333	—
Fundusz prasowy	334	50
Opłata za używanie lokalu	119	57
Zwrot za oznaki członkowskie	48	—
Dzierżawa bufetu	1.000	—
Subwencje	2.000	—
Gotówka Koła Warszawskiego	967	91
Razem	48.758	69
Rozchód	44.856	59
Pozostaje	3.902	10

Rozchód

	Zł.	gr	Zł.	gr
Administracja Zarządu Główn.				
Wydatki kancelaryjne	2.342	34		
gospodarcze	819	08		
Utrzymanie lokalu	5.539	46		
Opłaty pocztowe	811	24		
Honorarja	6.420	98		
Składki na C. K. P.	415	—		
Kupno inwentarza	1.966	40	18.444	50
Spłata długu p. Perczyńskiemu			2.000	—
Koszty II-go Zjazdu Delegatów			1.374	—
Świadczenia Zarządu Głównego na rzecz członków				
Wydawnictwo gazety	7.091	77		
Odprawy pośmiertne	9.300	—		
Odprawy ślubne	900	—		
Zapomogi	1.020	—		
Obrona prawna	20	—	18.331	77
Organizacja Kół i Okręgów				
Wyjazdy	1.675	86		
Pieczęcie i druki	348	30	2.024	16
Administracja Okręgów				
Wydatki ponad 20%-we			2.782	16
Razem			44.856	59

Ogólny majątek Związku N. F. P. na dn. 31. VII. 1928 r.

Powyższy stan Kasy Komisja Rewizyjna Zarządu Głównego sprawdziła i za zgodny z księgami uznała.

	zł.	gr
Gotówka Związku: P. K. O.	1.478	26
u skarbnika	2.423	84
Rezerwa na odprawy pośmiertne		
w Kole Okręgowem Stanisławów	200	—
„ „ Tarnopol	200	—
„ „ Poznań	200	—
Dług u Polsk. Zw. N. F. P. we Lwowie	600	—
Wartość inwentarza	4.536	40
Razem	9.638	50

Kapitał żelazny od wpisowego za czas od I.VIII 1927 do 31.VII 1928 wynosi zł. 364.—

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1928 r.

KOMISJA REWIZYJNA

Przewodniczący
Ignacy Wrzesiński

Członkowie Komisji Rewizyjnej:

Wincenty Kuliszkiewicz, Józef Bednarz, Jan Niesiołowski, Stefan Latoszek, Andrzej Kucwaj

Zarząd Główny Związku N. F. P. R. P.

Prezes *Marcin Pindras* — Sekretarz *Karol Mozgała* — Skarbnik *Jan Szabłowski*

Redaktor: Karol Mozgała. Wydawca: Zarz. Gł. Związku Niższych Funkc. Państw. Rzplitej Pol.

Czcionkami „Naszej Drukarni", Warszawa, Sienna Nr. 15.